

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Légrádi Gergely ügyvéd /Oppenheim és Társai Ügyvédi Iroda, 1053 Budapest, Károlyi M. u. 12./ által képviselt felperesnek a dr. Horváth Ádám ügyvéd /dr. Horváth Ádám Ügyvédi Iroda, 1053 Budapest, Szép u. 5./ által képviselt Magyar Energia Hivatalalperes ellen villamos energia ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - melybe az alperes pernyertessége érdekében a Budapesti 5000. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Molnár Attila ügyvéd, 1031 Budapest, Szentendrei út 208./ és a Kéri Ügyvédi Iroda /ügyintéző: dr. Kéri Krisztina ügyvéd, 1023 Budapest, Frankel Leó u. 21-23./ által képviselt beavatkozó beavatkozott - a Fővárosi Ítéltábla 2008. június 4. napján kelt 2.Kf.27.532/2007/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 27. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.532/2007/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak 30.000 /harmincezer/ - 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes villamos energia kereskedelmi engedéllyel rendelkezik. Az alperesi beavatkozó a perbeli időszakban a magyar villamos energia-rendszer rendszerirányítói feladatait látta el. Az alperesi beavatkozó által 2006 februárjában készített javaslat alapján a Kereskedelmi Szabályzati Bizottság /a továbbiakban: KSZB/ 2006. évi június hó 27. napján foglalkozott a Villamos Energia

Kereskedelmi Szabályzat /a továbbiakban: KSZ/ módosításával; a bizottság a módosító javaslatot nem támogatta. Az alperesi beavatkozó 2006. július 6-án a KSZ-t módosító - és a bizottság által elutasított - javaslatát az alperesnek jóváhagyásra benyújtotta.

Az alperes a 2006. augusztus 29. napján kelt 477/2006. számú határozatával a KSZ benyújtott módosításait - a II. pontban foglaltak kivételével, és a határozat elválaszthatatlan részét képező melléklet szerint - a villamos energiáról szóló, akkor hatályos 2001. évi CX. törvény /a továbbiakban: Vet./ és a Vet. végrehajtására kiadott 180/2002. /VIII. 23./ Kormányrendelet /a továbbiakban: Vhr./ alapján jóváhagyta.

A jóváhagyó határozat a kiegyenlítő energia egységárát a KSZ módosítására az alperesi beavatkozó által tett javaslattól eltérően állapította meg, és az alperesi beavatkozó által javasolt kétszeres szorzó helyett másfélszeres szorzót alkalmazott.

A felperes a jogerős határozattal szemben keresetet nyújtott be, amelyben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Megítélése szerint a KSZ jóváhagyásra benyújtását megelőző egyeztetési eljárásnak a Vhr-ben rögzített szabályait megsértették, az alperesi beavatkozó figyelmen kívül hagyta a KSZB elutasító állásfoglalását.

A kiegyenlítő energia egységárának az alperesi és a beavatkozó nézőpont szerinti meghatározását a Vet. 14. §-ába ütközőnek tartotta. Perbeli legitimációjának alátámasztásaképpen hivatkozott arra, hogy - mint kereskedelmi engedélyesnek - a módosítás többletköltséget okoz, így ezért a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 15. §-a szerint ügyfélként érintett az ügyben; ezen túlmenően a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 327. § /1/ bekezdés b/ pontja szerinti közvetlen érintettsége is fennáll, ezért a per megindítására jogosult.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte; utalt arra, hogy a szabályzati bizottság csak konzultatív szereppel rendelkezik, és megegyezés hiányában is lehetősége van a javaslat jóváhagyására. Álláspontja szerint a rendszerirányító csak neki, mint hatóságnak tartozik magyarázattal.

Az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperes 477/2006. számú határozatának a III.4. kiegyenlítő energia elszámolási egységárának meghatározása (IV/4.3.1.) pontját hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

A bíróság megállapította, hogy a Vhr. 7. § /3/ és /4/ bekezdésében foglalt eljárási rend megsértésével hozott döntést az alperes, melynek során hatáskörét túllépte, így jogszabálysértést követett el.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte.

Az alperesi beavatkozó - az ítélet megváltoztatása mellett - a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálva az elsőfokú bíróság ítéletét megállapította, hogy a felperes keresetindítási joga tekintetében - eltérő jogi álláspontja okán - az elsőfokú bíróság téves döntést hozott, és emiatt a felperes kereseti kérelmének helytállóságát érdemben vizsgálta.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla rámutatott, hogy a felperes keresetindítási joga a perben jogkérdés, amelyet a bíróság minden esetben hivatalból köteles vizsgálni; a perbeli esetben pedig a keresetindítási jogosultság elfogadására nem kerülhetett volna sor a Pp. 163. § /2/ bekezdése alapján.

Az ítéltábla álláspontja szerint a Legfelsőbb Bíróság 3/2006. számú közigazgatási jogegységi határozata, a Ket. 15. § /1/-/6/ bekezdései, illetve a Pp. 327. §-ának /1/ bekezdés a/ - c/ pontjai alapján a felperesnek perindítási jogosultsága nem volt.

Kifejtette a másodfokú bíróság, hogy a perbeli esetben a KSZ módosítására és a módosítás jóváhagyása iránti alperesi eljárás kezdeményezésére az alperesi beavatkozó volt jogosult. A Ket. 15. § /1/ bekezdése alapján a közigazgatási - tehát a KSZ jóváhagyására irányuló - alperesi hatósági eljárásban az ügyfél az alperesi beavatkozó volt; a közigazgatási jogviszony ennek megfelelően a beavatkozó és az alperes között jött létre.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a lefolytatott közigazgatási eljárásban nem volt ügyfél, és ilyen jogállás sem illette meg, ezért perindítási jogosultsága a Pp. 327. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján nem állt fenn.

A Pp. 327. § /1/ bekezdés b/ pontja szerint a közigazgatási per megindítására az is jogosult, akinek jogát, vagy jogos érdekét a közigazgatási határozat közvetlenül érinti.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a közvetlen érdekelttség, illetve érintettség a Pp. 3. § /1/ bekezdése alapján azt jelenti,

hogy a felperes és a per tárgya, azaz a jóváhagyó határozat között anyagi jogi kapcsolatnak kellett volna fennállnia.

A felperes által előadottak, valamint az alperesi határozat vizsgálata alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes azért nem volt a közigazgatási per megindítására jogosult, mert jogát és jogos érdekét a határozat közvetlenül nem érintette.

Azt is kifejtette az ítélet, hogy a felperes a KSZB-nek közvetlenül nem volt tagja, ezért az eljárási szabályok megsértése nem teremti meg keresetösségi jogát.

A határozattal való közvetlen érintettség körében felhozott, a kiegyenlítő energia árával összefüggésben keletkezett többletköltség - az ítélet szerint - gazdasági érdekeltséget jelent, amely a Legfelsőbb Bíróság EBH 2004.1100 számú eseti döntésében kifejtettek szerint közvetlen jogos érdeknek nem tekinthető.

Tekintettel arra, hogy a keresetindítási joggal nem rendelkező felperes keresetét már az elsőfokú bíróságnak ítélettel el kellett volna utasítania, a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Ebben elsődlegesen kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú ítéletet helyezze hatályon kívül, és helyette a jogszabályoknak megfelelő, új ítéletet hozzon.

Másodlagosan kérte a felperes, hogy a Legfelsőbb Bíróság helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletet, és az ügyben eljárt Fővárosi Ítéletét új eljárásra és új határozat hozatalára utasítsa.

A felperes az alperes perköltségben, illetve az ügyvédi munkadíjban történő marasztalását is kérte.

A felülvizsgálati kérelem elutasítása esetére kérte a másodfokú bíróság által tévesen megállapított illeték helyes, 16.500 Ft-ban történő megállapítását.

A felperes álláspontja szerint az ítélet jogerős ítélete törvénysértően állapította meg, hogy ő keresetösségi joggal nem rendelkezett, mivel keresetösségi joga a Pp. 327. § /1/ bekezdés a/ és b/ pontja szerint is fennállt.

Megítélése szerint a felperes az alperesi közigazgatási eljárásban a Ket. 15. § /1/ bekezdése alapján ügyfél volt, vagy legalábbis az ügyfél jogállása illette meg, ezért a Pp. 327. /1/ bekezdés a/ pontja alapján perindítási joga volt.

Nézőpontja szerint perindítási jogosultsága a Pp. 327. § /1/ bekezdés b/ pontja alapján is fennállt, hiszen -

ellentétben a jogerős ítélet megállapításaival - jogos érdekét a közigazgatási határozat közvetlenül érintette.

A felperes a közigazgatási eljárásban fennállt ügyféli pozícióját a Ket. 15. § /1/ bekezdésére alapította, mely szerint a jogos érdek ügy általi érintettsége esetén is ügyfélnek minősül.

Álláspontja szerint a Ket. az ügyfél fogalmát anyagi jogi megközelítésben határozza meg, melynek lényege, hogy ügyfél az, akinek az adott ügy a jogait, a kötelezettségeit vagy az érdekeit érinti, és ez az érintettség az eljárás céljához, és nem az eredményéhez kapcsolódik.

Erre tekintettel a felperes azt az álláspontot foglalta el, hogy jogi helyzetét, illetve jogos érdekeit az eljárás tárgyát képező ügy, azaz a KSZ jóváhagyása érintette; ezért a felperes - mint villamos energia kereskedő - ügyfele volt az eljárásnak.

Ügyféli jogállását, illetve érintettségét a felperes azon az alapon is megállapíthatónak tartotta, hogy - mint villamos energia kereskedelmi engedélyes - képvisellel rendelkezik a kereskedelmi szabályzat megállapítására, illetve módosítására irányuló javaslatok megvitatására létrehozott szabályzati bizottságban; tekintettel arra, hogy a szabályzati bizottság egy tagja a villamos energia kereskedőket képviseli.

A felperes rámutatott, hogy a KK 32. számú Legfelsőbb Bíróság közigazgatási kollégiumi állásfoglalást éppen a Legfelsőbb Bíróság közigazgatási jogegységi tanácsa 3/2006. számú jogegységi határozata helyezte hatályon kívül.

Vitatta azt, hogy a perbeli ügyben csak az alperesi beavatkozó lett volna ügyfél, és vitatta a jogerős ítélet azon megállapítását, mely szerint a közigazgatási jogviszony csak a beavatkozó és az alperes között jött létre.

Állította, hogy a vizsgált határozat tekintetében fennálló gazdasági érdekeltsége egyben a határozattal összefüggésben közvetlen jogos érdekeltséget is teremt.

Álláspontja szerint a jelen esetben a határozat és a felperes között közvetlen kapcsolat jött létre, hiszen a határozattal bevezetett, azaz jóváhagyott KSZ a villamos energia kereskedő engedélyesek számára kötelezően alkalmazandó, általános szerződési feltételrendszer, és mint ilyen, szabályokat ír elő valamennyi villamos energia kereskedő, így a felperes számára is.

Mindezekre tekintettel állította a felperes, hogy az alperes határozatában a felperesre vonatkozóan jogot és kötelezettséget állapított meg az üzletági szabályzást tartalmazó KSZ-módosítás jóváhagyásával.

Megítélése szerint a keresetösségi jog másodfokú bíróság által történő szűkítése, illetve szűkítő értelmezése az Alkotmány 50. §-ába és 70/K. §-ába ütközik.

Álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jog is sérül, hiszen a KSZ - mint a Ptk. szerinti általános szerződési feltétel -

nem támadható meg a jogorvoslatot kereső kereskedelmi engedélyes, azaz a felperes által rendes polgári bíróság előtt, mivel annak jóváhagyása közigazgatási határozattal történt; így hatályon kívül helyezése nem képzelhető el a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezése nélkül.

A felperes ezen túlmenően az alperesi határozattal jóváhagyott KSZ-nek a kiegyenlítő energia alkalmazására, illetve a küszöbár alkalmazására nézve tartalmi kifogásokat is előterjesztett.

Az alperes ellenkérelmében a perben korábban tett nyilatkozatai változatlan fenntartása mellett kérte a felülvizsgálati kérelem elutasítását, a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, a felperes költségekben való marasztalását. Megítélése szerint a perrel támadott 477/2006. számú közigazgatási határozata nem jogszabálysértő.

Az alperesi beavatkozó szintén felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben kérte az ítéletábra jogerős ítéletének hatályában való fenntartását.

Az ellenkérelmek álláspontja szerint a támadott közigazgatási eljárásban a felperes ügyfél nem volt, jogát vagy jogos érdekét a határozat közvetlenül nem érintette.

A KSZ módosításáról szóló alperesi határozat rendelkezései a felperes jogos érdekeit legfeljebb közvetetten érintik, mely nem alapozza meg a keresetindítási jogosultságot; így a kereseti kérelmet a jogerős ítélet jogszerűen utasította el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Fővárosi Ítéletábra jogerős és felülvizsgálati kérelemmel érintett ítéletét a felperes aktív perbeli legitimációjának, azaz keresetösségi jogának hiányára alapítva hozta meg, a Legfelsőbb Bíróságnak is ebben a kérdésben kellett először állást foglalnia. Állásfoglalásához az alábbi szabályokat vette alapul.

A Vet. 2. §-a rögzíti, hogy a villamos energia kereskedelmét a villamos energia rendszer irányítását, valamint a villamos energiával kapcsolatos egyéb tevékenységeket a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényben (a továbbiakban: Ptk.) meghatározott követelményeknek megfelelően kell végezni. Ebből következik, hogy a Vet-ben szabályozott jogoknak és kötelezettségeknek, az ezek által létrehozott és tartalommal megtöltött jogviszonyoknak a Vet-en kívüli háttér-jogszabálya a Ptk.

A Vet. 3. § 20. pontja szerint villamos energia kereskedelem a villamos energia rendszeres és üzletszerű, a villamos energia

kereskedelmi engedélyes által végzett, nem saját felhasználási célra történő vásárlása és értékesítése. Ezen törvényi meghatározás is egyértelműen utal a kereskedő által végzett tevékenység polgári jogi, azon belül kötelmi jogi természetére, amikor azt vásárlásként és értékesítésként definiálja.

A Vet. a villamos energia előállításában, elosztásában és fogyasztásában résztvevők számára több szabályzat megalkotását írja elő. A szabályzatok kötelező tartalmi elemeit a Vet. és a Vhr. rögzíti.

A Vet. 10. § b/ pontja szerint az alperes hagyja jóvá az engedélyesek által kidolgozott üzletszabályzatokat, a 22. § /2/ bekezdése szerinti belső szabályzatokat, és azok módosítását; a d/ pont szerint jóváhagyja a villamos energia ellátási szabályzatokat, és azok módosítását.

A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy az alperes említett hatásköreit a villamos energia ellátással, az ellátás biztonságának és a villamos energia-piac hatékony működésének felügyeletével kapcsolatos feladatai körében gyakorolja.

A villamos energia szabályzatokra vonatkozó Vet. 14. §-ában írt rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperes a szabályzatokkal kapcsolatban felügyeleti jellegű tevékenységet végez; ennek következtében a szabályzatok önálló megalkotására vagy megsemmisítésére hatáskörrel nem rendelkezik.

Az alperes a határidő tűzésével és az okok megjelölésével határozatban kötelezhette az érintetteket a szabályzatok - így a KSZ - módosítására is, melynek elmulasztása esetén a hivatal bírságot szabhatott volna ki.

A perben vizsgált szabályzatok - és különösen a KSZ - tartalma alapján megállapítható, hogy az érinti az engedélyes jogait és jogos érdekeit, mivel a felperes villamos energia kereskedelemmel foglalkozik, a KSZ pedig ennek alapvető szabályait tartalmazza.

A perben - így a jogerős ítélet felülvizsgálatára irányuló eljárásban - azonban nem ennek kell bebizonyosodnia, hanem annak, hogy az alperes határozata, és a felperes jogos érdekei és jogai között közvetlen kapcsolat áll fenn.

Az alperes számára a Vet-ben adott korlátozott beavatkozási jog (felügyeleti hatáskör) a piac résztvevői számára az alperes határozataival, döntéseivel szemben korlátozott kereshetőségi jogot teremt.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a KSZ-nek az alperes általi jóváhagyása nem közvetlen, hanem közvetett érintettséget teremt a felperes és a határozat között, mely a perbeli legitimációt nem alapozza meg.

A kereshetőségi jog megítélése szempontjából változatlanul irányadónak tekinthető az EBH 2004.1100 szám alatt közzétett eseti

döntésben foglalt elvi állásfoglalás, melynek lényege, hogy a felperes gazdasági érdekeltsége közvetlen jogos érdeknek nem minősíthető. Amennyiben a felülvizsgálni kért határozat tárgya az alperesi beavatkozó szabályzat-módosításának jóváhagyása, az alperes határozatában a felperesre vonatkozóan sem jogot, sem kötelezettséget nem állapít meg, ez reá nézve rendelkezést nem tartalmaz.

A felperes - mint villamos energia kereskedelmi engedélyes - az alperesi beavatkozóval szerződéses kapcsolatban áll; ennek a szerződésnek állapítja meg egyes elemeit a kereskedelmi szabályzat. Amint erre a felperes felülvizsgálati kérelmében is utalt, a kereskedelmi szabályzat általános szerződési feltételként viselkedik a közöttük létrejött kötelmi jogviszonyban. Amennyiben ennek az általános szerződési feltételként viselkedő szabályzatnak egyes rendelkezéseit gazdasági érdekeire nézve sérelmesnek tartja, úgy azokat - a Ptk. általános szerződési feltételekre vonatkozó szabályai alapján - perben megtámadhatja.

A kereskedelmi szabályzat jóváhagyásáról szóló alperesi határozattal szemben indult közigazgatási pernek nem az, és nem is lehet az a célja, hogy a felperes gazdasági érdekeit, vagy más - a kötelmi jogviszonyból fakadó egyéb - igényeit elbírálja. A közigazgatási per a közigazgatási határozat törvényességének megítélésére, elbírálására terjed ki.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a felperes tévesen állította, hogy ő a Pp. 327. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján keresetösségi joggal rendelkezik. Ez alapján akkor állt volna fenn keresetösségi joga, ha ő az alperesi közigazgatási eljárásban ügyfél lett volna, vagy az ügyfél jogállása illette volna meg.

A Pp. említett rendelkezésének szövegezése egyértelműen arra utal, hogy a keresetösségi jog azt illeti meg, aki az eljárásban ügyfél volt, vagy az ügyfél jogállása illette meg.

A perben megállapítható ténykérdés, hogy a felperes a közigazgatási eljárásban ügyfélként nem vett részt, tehát ügyfél nem volt.

A felperest az alperesi közigazgatási hatósági eljárásban az ügyfél jogállása sem illette meg, tekintettel arra, hogy a Ket. 15. § /4/ bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ügyfél jogai megilletik az ügy elbírálásában hatóságként, szakhatóságként részt nem vevő hatóságot is, amelynek feladatkörét az ügy érinti. A felperes nem esik e törvényi rendelkezés hatálya alá.

Mivel a felperesnek sem a Pp. 327. § /1/ bekezdés a/ pontja, sem pedig b/ pontja alapján - a felülvizsgálati kérelmében állítottakkal ellentétben - keresetösségi joga a perbeli közigazgatási per megindítására nem volt, a Legfelsőbb Bíróság jogszerűnek találta a Fővárosi Ítéltábla felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletét.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felperes alaptalan felülvizsgálati kérelmét elutasította, és a Fővárosi Ítéltábla

ítéletét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján - mint jogszabályoknak megfelelőt - hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság szerint az ítéeltábla helyesen állapította meg a fizetendő fellebbezési illeték összegét. Tekintettel arra, hogy két, külön fellebbezés érkezett a Fővárosi Bíróság ítélete ellen, a fellebbezési illetéket kétszer kellett figyelembe vennie. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése alapján a polgári peres és nemperes eljárásban az illeték alapja - ha törvény másként nem rendelkezik - az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke, jogorvoslati eljárásban pedig a vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke. A (3) bekezdés c) pontja szerint, ha az eljárás tárgyának értéke az (1) bekezdésben foglaltak szerint nem állapítható meg, és ha törvény másként nem rendelkezik, az illeték számításának alapja az ítéeltábla előtt fellebbezési eljárásban, peres eljárás esetén 400.000 forint. Az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az illetékalap után az illeték mértéke peres eljárásban 6 %.

A fellebbezési illeték alapja tehát 400.000 Ft, melynek 6 %-a 24.000 Ft; ezt kétszer számítva 48.000 Ft a feljegyzett illeték, melynek az állam részére való megfizetésére helyesen kötelezte a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban pervesztes felperest.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi és beavatkozói perköltség megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2009. szeptember 23.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Patyi András sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő